

[Pia Larsen]

til netop vores situation, uanset om vi er køber eller sælger. Der må heller ikke opstå tvivl om, at ejendomsmæglerens rådgivning er uvildig, men der har jo ligefrem været eksempler på, at en interesseret kunde ikke har fået lov til at købe en bolig, fordi han krævede at få boligen prioriteret i et andet realkreditinstitut end det, ejendomsmægleren normalt samarbejdede med. Den slags tilfælde skylder vi borgerne at sætte en stopper for.

Ikke desto mindre må jeg på Venstres vegne og med henvisning til industriministerens tale for lidt siden afvise Fremskridtspartiets beslutningsforslag. Som industriministeren var inde på, foregår der for tiden et udvalgsarbejde, som behandler netop disse områder, og da det altid har været Venstres opfattelse, at et udvalg, som er nedsat på Folketingets eller regeringens foranledning, skal have arbejdsro, mener vi i Venstre, at det ville være forkert at tage skridt til at ændre i lovgivningen – eller i dette tilfælde ejendomsmæglerbekendtgørelsen – før dette udvalgsarbejde er afsluttet. Derfor må Venstre afvise beslutningsforslaget.

Tommy Dinesen (SF):

Ja, det bliver nok til nogle gentagelser, men det gør jo ikke noget. Her og der mangler vi måske nogle af sprogløst fra det forrige forslag. De kunne måske være brugt her med større berettigelse, men nok om det.

Vi er meget skeptiske over for det, man er udsat for i øjeblikket med hensyn til de mange fusioner og det samarbejde, der foregår inden for finanssektoren, og derfor synes vi også, at det er en udmærket gennemgang af forholdene og nogle udmærkede eksempler, der er fremhævet i forslaget. Man skal jo gøre sig klart – og det ved alle – at et huskøb er jo nok den mest omfattende økonomiske disposition, som en familie kommer ud for i det hele taget, og det er fantastisk vigtigt, at man kan være sikker på at få en ordentlig og uvildig rådgivning, som ikke er afhængig af uvedkommende økonomiske interesser.

Jeg må sige, at jeg bliver mere og mere forbavset over den måde, som blandt andet realkreditinstitutterne kører tingene på. Som eksempel kan jeg give en sag fra Gørlev. Det er lige kommet frem, at en virksomhed f.eks. ikke kan få lån, fordi den ligger i et område med mange arbejdsløse. Det koster den pågælden-

de virksomhed ½ mio. kr. ekstra i renter, og hvis man havde været klar over det, var man naturligvis aldrig flyttet til Gørlev. Den form for politik, man her bliver udsat for, skal realkredit- og pengeinstitutterne i hvert fald ikke føre, det er i det hele taget ikke dem, der skal bestemme, hvem der skal etablere sig hvor.

Vi vil afvente resultatet af det udvalgsarbejde, der foregår på området i øjeblikket, men vi har som sagt sympati for forslaget. Vi er fuldt ud enige i de eksempler, der er nævnt i det, men afventer altså det resultat, der kommer.

Addi Andersen (CD):

Der er mange problemer inden for ejendomsformidlingsområdet, som er affødt af den markante strukturudvikling inden for denne sektor med dens samarbejdsrelationer til de finansielle virksomheder. Det tror jeg vi er mange i CD der er klar over.

Industriministeren har i sit indlæg uddybet de initiativer, der er taget, blandt andet opstramning af ejendomsmæglerbekendtgørelsen i 1990. Ministeren har endvidere oplyst, at Konkurrencerådet senere på året vil afslutte en undersøgelse af forholdene på ejendomsformidlerområdet, og i CD mener vi, at man skal afvente resultatet af denne undersøgelse. Det er vigtigt, hvis der skal ske lovændringer, at det først sker efter et meget grundigt forarbejde.

CD vil derfor gerne medvirke positivt til udvalgsarbejdet.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg skal blot meddele, at vi finder, at industriministerens tale ganske udmærket illustrerer den problemstilling, vi har med at gøre her. Vi synes ikke, at der er nogen grund til at træffe nogen beslutning på området, før vi har fået det bedre undersøgt, og der er noget i gang, kan vi forstå, så derfor vil vi gerne afvente resultatet af dette arbejde, før vi siger noget endeligt for eller imod det foreliggende forslag.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er selvfølgelig glad for, at alle er enige om, at vi har et problem. Jeg er derimod mindre glad for, at de fleste bruger alle mulige undskyldninger for at blive fri for at gøre noget ved problemet.

Jeg vil gerne sige til fru Lissa Mathiasen, at der ligger ikke noget forsøg på at score billige